

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2018, în cauza penală, în privința lui

Lazovskiy Vladimir XXX, născut la XXX,
originar din XXX, domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 22.03.2017 pînă la 03.05.2017;

Instanța de apel de la 15.06.2017 pînă la 20.07.2018;

Instanța de recurs de la 12.11.2018 pînă la 23.01.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Anenii Noi, sediul Bender din 03 mai 2017, Lazovskiy Vladimir, a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal și în baza acestei norme, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul prevederilor art. 90 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare aplicată în privința inculpatului Lazovskiy Vladimir a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 4 ani, dacă în perioada de probațiune condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, totodată fiind obligat să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul organului competent și să se prezinte regulat la organul de executare a sentinței la data și ora stabilită.

Tot prin sentința în cauză a fost încetat procesul penal pe art. 179 alin. (1) Cod penal, în legătură cu împăcarea lui Lazovskiy Vladimir cu partea vătămată Apostol Ina.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, Lazovskiy Vladimir la 01 ianuarie 2017, ora 17:00, în lipsa consimțământului părții vătămate Apostol Ina, a pătruns în domiciliul acesteia din r-nul XXX, sat. XXX, str. XXX, unde a rămas ilegal, prin aceasta exprimându-și dezacordul cu cerința victimei de a părăsi teritoriul domiciliului care-i aparține.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 01 ianuarie 2017, aproximativ la orele 17:00, în mod intenționat din motivul existenței unor relații ostile între el și Meleșteanu Petru, aflându-se în imobilul din r-nul XXX, sat. XXX, str. XXX, i-a aplicat o lovitură cu un obiect ascuțit nestabilit în regiunea abdomenului, pricinuindu-i leziuni corporale, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 35 D din data de 24 ianuarie 2017, se califică ca vătămare gravă a integrității corporale periculoasă pentru viață.

Instanța de fond a decis că, prin acțiunile sale intenționate, Lazovski Vladimir a săvârșit infracțiunile prevăzută, de art. 179 alin. (1) Cod penal, violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de a-l părăsi la cererea ei și art. 151 alin. (1) Cod penal, vătămarea intenționată gravă a integrității corporale, periculoasă pentru viață.

3. Împotriva sentinței, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, cu stabilirea lui Lazovski Vladimir a unei pedepse pe art. 151 alin. (1) Cod penal, sub formă de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat următoarele argumente:

- pedeapsa aplicată de instanță este prea blândă și sentința urmează a fi casată în partea pedepsei aplicate;

- inculpatul a comis o infracțiune gravă;

- circumstanța atenuantă, indicată de către instanța de judecată, nu corespunde materialelor cauzei penale fiind stabilit, că făptuitorul la momentul comiterii infracțiunii, avea vârsta de 64 ani, iar la moment 65 ani, starea sănătății fiind satisfăcătoare, nefiind vre-o plângere asupra stării sănătății invocate de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, procurorul nu a contestat sentința primei instanțe în latura penală, sub aspectul încadrării juridice a acțiunilor infracționale ale inculpatului Lazovski Vladimir, aceasta fiind contestată cu apel în ceea ce privește individualizarea pedepsei penale pe art. 151 alin. (1) Cod penal, solicitând în acest sens aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Referitor la pedeapsa penală aplicată inculpatului Lazovski Vladimir pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, instanța de fond a reținut că, infracțiunea comisă de Lazovski Vladimir face parte din categoria infracțiunilor grave, dânsul a recunoscut vina, inclusiv și în cadrul examinării apelului, manifestând căință de cele săvârșite și un comportament diligent față de părțile vătămate, iar cu Apostol Ina s-a împăcat, procesul penal pe art. 179 Cod penal, fiind încetat.

Instanța de apel verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Lazovski Vladimir a constatat că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, respectiv, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În contextul celor constatate supra, instanța de apel nu a reținut argumentele procurorului în vederea aplicării unei pedepse cu închisoare, fără aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal și anume faptul că, inculpatul a săvârșit o infracțiune cu aplicarea violenței armate asupra unei persoane și corectarea sa ar putea fi posibilă doar prin izolarea de societate.

Cu referire la aplicarea perioadei de probațiune conform art. 90 Cod penal, instanța de apel a menținut poziția primei instanțe care a stabilit că, inculpatul se caracterizează pozitiv la locul de trai, anterior nu a fost judecat, are vârsta de 65 ani,

iar după săvârșirea infracțiunii a recuperat prejudiciul material, fapt confirmat și de partea vătămată Meleșteanu Petru. Drept motiv de a suspenda executarea pedepsei cu închisoare instanța de fond a mai stabilit și faptul că, incidentul a fost provocat prin aplicarea loviturilor peste față inculpatului de către Muntean Gheorghe.

Instanța de apel a menționat că, părțile vătămate nu au careva pretenții față de inculpat, circumstanța dată a fost reținută de către instanța de fond la individualizarea pedepsei penale.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, instanța de fond a motivat soluția privind aplicarea față de Lazovski Vladimir a unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei aplicate, soluție care este fundamentată pe faptul, că inculpatul a conștientizat gradul de pericol social al faptei comise, s-a căit sincer de cele săvârșite, a recuperat prejudiciul material, iar pe art. 179 alin. (1) Cod penal s-a împăcat cu partea vătămată Apostol Ina, procesul penal pe acest capăt de acuzare fiind încetat.

Totodată, la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată (art. 151 alin. (1) Cod Penal).

5. Nefiind e acord cu decizia instanței de apel, procurorul, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel. Recurentul invocă că, instanța de apel nu s-a expus motivat asupra prevederilor art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, adică nu a efectuat o procedură de individualizare și stabilirea cuantumului pedepsei și neîntemeiat a menținut prevederile art. 90 Cod penal aplicate de prima instanță. De asemenea, în dispozitivul sentinței și a deciziei inculpatului nu i s-au stabilit careva interdicții.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Invocând motivul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală precum că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, Colegiul penal menționează că, procurorul nu argumentează asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat, ori, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpat.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei,

or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpatului Lazovski Vladimir, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei inculpatului Lazovski Vladimir, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei care agravează ori atenuază răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, de recunoașterea vinei și căința sinceră în cele săvârșite, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 151 alin. (1) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor grave, după infracțiune a recuperat prejudiciul material, iar cu partea vătămată Apostol Ina s-a împăcat, procesul penal, fiind încetat pe art. 179 Cod penal și, reieșind din scopul pedepsei penale, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestuia fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 4 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Dorina Tăut, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2018, în cauza penală, în privința lui **Lazovski Vladimir XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **20 februarie 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan